

CHÚA NHẬT VII PHỤC SINH - Năm A
Ngày 5 tháng 6 năm 2011

LỄ THĂNG THIÊN

Ở những nơi cử hành **Lễ Thăng Thiên** vào ngày **Chúa Nhật**: Phúc Âm Thánh Gioan 16:16-20
Ở những nơi cử hành **Thánh Lễ Chúa Nhật VII Phục Sinh**: Phúc Âm Thánh Gioan 17:1-11a
(Trích sách **Lời Của Chúa**, tháng Sáu năm 2011 do Lm. Vincent Phạm Hùng phụ trách)

Lễ Thăng Thiên

Phúc Âm: Ga 16:16-20

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: “Một ít nữa các con sẽ không thấy Thầy, rồi lại một ít nữa các con sẽ thấy Thầy, vì Thầy về cùng Cha.” Bấy giờ trong các môn đệ có mấy người hỏi nhau: “Điều Người nói với chúng ta: ‘Một ít nữa các con sẽ không thấy Thầy, rồi lại một ít nữa các con sẽ thấy Thầy,’ và ‘vì Thầy về cùng Cha’ như thế có ý nghĩa gì? Chúng tôi không biết Người muốn nói gì? Chúa Giêsu nhận thấy họ muốn hỏi Người, nên Người bảo họ: “Các con hỏi nhau vì Thầy đã nói: ‘Một ít nữa các con sẽ không thấy Thầy, rồi lại một ít nữa các con sẽ thấy Thầy.’ Thật, Thầy bảo thật với các con: các con sẽ than van khóc lóc, còn thế gian sẽ vui mừng. Các con sẽ buồn sầu, nhưng nỗi buồn của các con sẽ trở thành niềm vui.”

Đó là Lời Chúa.

Lễ Chúa Nhật VII Phục Sinh

Phúc Âm: Ga 17:1-11a

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

Khi ấy, Chúa Giêsu ngước mắt lên trời mà nói: “Lạy Cha, giờ đã đến, xin hãy làm vinh hiển Con Cha, để Con Cha làm vinh hiển Cha. Vì Cha đã ban cho Con quyền trên mọi huyết nhục, để Con cũng ban sự sống đời đời cho mọi kẻ Cha đã giao phó cho Con. Sự sống đời đời chính là chúng nhận biết Cha, là Thiên Chúa duy nhất chân thật, và Đấng Cha đã sai, là Giêsu Kitô. Con đã làm vinh hiển Cha dưới đất, con đã chu toàn công việc mà Cha đã giao phó cho Con. Giờ đây, lạy Cha, xin hãy làm cho Con được vinh hiển nơi Cha, với sự vinh hiển mà Con đã có nơi Cha, trước khi có thế gian. Con đã tỏ danh Cha cho mọi kẻ Cha đã đưa khỏi thế gian mà ban cho Con. Chúng thuộc về Cha, và Cha đã ban chúng cho Con, và chúng đã tuân giữ lời Cha. Bây giờ chúng biết rằng những gì Cha ban cho Con, đều bởi Cha mà ra. Vì những lời Cha ban cho Con thì Con đã ban cho chúng và chúng đã lãnh nhận, và biết đích thực rằng Con bởi Cha mà ra, và chúng tin Cha đã sai Con. Con cầu xin cho chúng. Con không cầu xin cho thế gian, nhưng cho những kẻ Cha đã ban cho Con, bởi vì chúng là của Cha. Và mọi sự của Con là của Cha, và mọi sự của Cha là của Con, và Con đã được vinh hiển nơi chúng. Con không còn ở thế gian nữa, nhưng chúng vẫn còn ở thế gian, phần Con, Con về cùng Cha.”

Đó là Lời Chúa

Chia sẻ

- **Sự Sống Mới - Hiện Diện Mới** → ĐTGM. Giuse Ngô Quang Kiệt
- **Áo Mộ Những Sự Trên Trời** → PM. Cao Huy Hoàng

SỰ SỐNG MỚI- HIỆN DIỆN MỚI.

Có lẽ nhiều người ngạc nhiên tự hỏi: sao trong bài Phúc Âm lễ Thăng Thiên hôm nay, chẳng thấy nói gì đến trời, đến bay lên? Thắc mắc như vậy là hợp lý. Ta vẫn quen gọi hôm nay là lễ Chúa Giêsu lên trời. Và theo quan niệm bình dân, không gian chia làm ba tầng. Tầng dưới đất là âm ty, địa ngục, dành cho người chết. Tầng mặt đất mà ta đang sống là dương gian. Và tầng trên mặt đất là trời. Chúa Giêsu đã sống trên mặt đất, khi chết Người bị chôn trong lòng đất, đi vào cõi âm ty. Sống lại, Người trở lại mặt đất. Và hôm nay Người được đưa lên trời, bay lên đám mây, ngự bên hữu Chúa Cha.

Đó chỉ là một lối diễn tả bình dân. Thực ra, trời đâu phải là một nơi chốn. Con người có thân xác, bị giới hạn trong không gian, cần một nơi chốn để cư ngụ. Thiên Chúa không bị giới hạn trong không gian thì đâu còn bên tả bên hữu gì nữa.

Vậy, tại sao ta nói Chúa Giêsu lên trời? Lên trời ở đây có ý nghĩa gì?

Hình minh họa

Trời không phải là một nơi chốn, nhưng là một trạng thái, trong đó Ba Ngôi Thiên Chúa sống chan hoà yêu thương. Sự sống của Thiên chúa không giống sự sống của cây cỏ. Cũng không giống như sự sống của động vật hay loài người. Đó là sự sống thần linh. Sự sống vượt không gian, vượt thời gian, không còn bị lệ thuộc vào điều kiện vật chất. Sự sống không còn bị hao hụt, giảm thiểu bởi đau đớn, bệnh tật, đói khát. Đó là sự sống viên mãn tràn đầy. Được tham dự vào sự sống ấy là một hạnh phúc vô song. Đó chính là thiên đường. Lên trời hay lên thiên đàng như vậy không phải là thay đổi nơi chốn nhưng là thay đổi sự sống. Đó là chuyển đổi sự sống hữu hạn của con người sang sự sống vô hạn của Thiên Chúa. Đó là rời bỏ thế giới hữu hạn của loài người để bước vào thế giới vô hạn của Thiên Chúa. Đức Giêsu lên trời có nghĩa là Đức Giêsu về với Thiên Chúa, sống với Thiên Chúa, sống cuộc sống Thiên Chúa. Lên trời không phải lên theo chiều cao trong không gian vật lý. Nhưng là lên theo cấp độ sự sống, là sống cao hơn, mạnh mẽ hơn, tràn đầy hơn.

Chính vì thế, Chúa Giêsu lên trời không phải giã từ thế giới, để đi vào xa vắng mịt mù. Nhưng Người không đi vào một hiện hữu mới để hiện diện mãnh liệt hơn. Không còn bị kềm chế trong không gian, giờ đây Người hiện diện ở khắp mọi nơi. Không còn bị lệ thuộc vào một thân xác, giờ đây Người có thể hiện diện dưới nhiều hình thức khác nhau.

Người ở đó trong những trang Sách Thánh đầy lời lẽ nhiệm mầu để dạy cho ta biết con đường về với Thiên Chúa. Người ở đó trong bí tích Thánh Thể huyền diệu để nuôi linh hồn ta, để kết hợp với ta, để giúp ta đủ sức mạnh đi hết con đường trần gian khổ. Người ở đó trong những người anh em đồng tâm nhất trí cùng nhau dâng lời cầu nguyện lên Chúa Cha. Người ở đó trong những anh em bé nhỏ nghèo hèn đang chờ chúng ta mở rộng trái tim, mở rộng vòng tay nhân ái. Người ở đó trong những người hiến thân phục vụ anh em, trong những người hy sinh bản thân mình cho công bình, cho chân lý, cho một thế giới tươi đẹp hơn. Người có mặt trên khắp mọi nơi nẻo đường, trong tất cả mọi cảnh ngộ của cuộc đời. Người có mặt trong mọi thời gian đúng như Người đã hứa: “Thầy ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế”.

Bây giờ thì chúng ta đã hiểu: Trời không phải là một nơi chốn xác định, là một không gian vật lý có thể cân đo đong đếm. Nhưng trời là Thiên đàng, là chính sự sống của Thiên Chúa Ba Ngôi, là chính Thiên Chúa Ba Ngôi.

Bây giờ chúng ta đã hiểu lên trời không phải là bay bổng lên không gian. Nhưng là chuyển đổi cấp độ sự sống, hay là bước vào sự sống siêu nhiên của Thiên Chúa.

Bây giờ thì chúng ta đã hiểu, lên trời không phải là vắng mặt, là xa vắng nhưng lại là một hiện diện vô cùng phong phú, vô cùng mãnh liệt, ở bên cạnh tất cả mọi người, ở mọi nơi và ở mọi thời.

Chúa Giêsu là người mở đường cho nhân loại. Người tiến về một thế giới sự sống viên mãn, cao cả để cho ta thêm niềm tin tưởng rằng: vận mệnh của Người cũng sẽ là vận mệnh của ta. Ta cũng sẽ được cùng Người bước vào sự sống thần linh vĩnh cửu, miễn là ta đi vào con đường của Người: con đường khiêm nhường phục vụ. Miễn là ta vâng giữ lời Người truyền dạy: Hãy yêu tha nhân như chính bản thân mình.

Lạy Đức Giêsu, xin hãy nâng lòng con lên khao khát những sự trên trời. Amen.

GỢI Ý CHIA SẺ

- 1) Bạn có cảm nhận được sự hiện diện của Chúa Giêsu trong đời sống hằng ngày?
- 2) Bạn làm cách nào để mọi người cảm thấy Chúa Giêsu đang hiện diện mãnh liệt trong thế giới?
- 3) Bạn làm gì để xây dựng Nước Trời?

ĐTGM. Ngô Quang Kiệt

ÁI MỘ NHỮNG SỰ TRÊN TRỜI

Suy niệm Tin Mừng Lễ Chúa Giêsu Lên Trời

Vừa xong giờ kinh gia đình tối thứ tư, với chuỗi Mân Côi Năm Sự Mừng, Cu Út lớp 3, hỏi Mẹ: -“Mẹ ơi, ‘ái mộ những sự trên trời’ là gì thế, Mẹ”. Mẹ vui mừng trả lời con:

- “Ái là yêu, mộ là mến... là yêu mến những sự trên trời đấy con à”

-“Những sự trên trời là sự gì?”

Mẹ của Cu Út lớ ngớ, không biết phải trả lời con thế nào. Mẹ nhớ ra: “Thứ hai thì gẫm: Đức Chúa Giêsu Lên Trời. Ta hãy xin cho được ái mộ những sự trên trời”. Mẹ nói:

-“Những sự trên trời là những thứ mà Chúa Giêsu Lên Trời chuẩn bị cho mình đó con à.”

-“Chúa Lên Trời là lên làm sao? Chuẩn bị cho mình thứ gì?”

-“Là Chúa Giêsu về với Chúa Cha, chuẩn bị cho mình về với Chúa Cha...”

Cu Út không bằng lòng:

-“Con không hiểu gì cả. Về với Chúa Cha? Về đâu”

.....

Một em bé không cố ý làm bài kiểm tra giáo lý mẹ mình, nhưng quả thật, để trả lời cho bé hiểu về việc Chúa Giêsu Lên Trời và chuẩn bị cho chúng ta về với Chúa Cha thì không dễ dàng chút nào. Mẹ có thể hiểu được cả một cuộc đời mầu nhiệm của Chúa Giêsu với niềm tin và sự trải nghiệm trong hành trình đức tin của mình, nhưng để giải thích cho một tâm hồn non nớt thì không biết phải đi từ đâu...

Những sự ở trên trời, chỉ có người ở trên trời mới biết.

Chúa Giêsu, người ở trên trời, xuống thế làm người, rao giảng cho con người trần gian biết có một cuộc sống mới, có một cuộc sống thiêng thánh, cuộc sống hạnh phúc vĩnh cửu... cuộc sống ấy ở trong Nước Trời, Nước Thiên Chúa. Để có thể tin được rằng: có một cuộc sống khác với cuộc sống trần gian này, và để có thể biết được chuyện ở trên trời, thì chỉ có con người khiêm cung chấp nhận và vâng phục mạc khải từ trời, rồi sống mạc khải ấy mới thấu hiểu được.

Chúa Lên Trời, Chúa Thăng Thiên là cách nói diễn tả hình ảnh không gian mà các Tông đồ chứng kiến “*Người được cất lên Ngay trước mắt các ông, và có đám mây quyền lầy Người, khiến các ông không còn thấy Người nữa. Và lúc các ông còn đăm đăm nhìn lên trời phía Người đi, thì bỗng có hai người đàn ông mặc áo trắng đứng bên cạnh và nói: “Hỡi những người Galile, sao còn đứng nhìn trời? Đức Giêsu, Đấng vừa lìa bỏ các ông và được rước lên trời, cũng sẽ ngự đến y như các ông đã thấy Người lên trời”* (Cv 1:9-11).

Hình minh họa

Thực ra, phải nói là Chúa Giêsu về với Chúa Cha, về với cuộc sống, với thế giới, nơi Ngài đã xuất phát để đi làm nhiệm vụ cứu thế... Chúa Giêsu đã nói trước tới biến cố “về với Cha” này với bà Maria Magdalena sau khi sống lại: “*Thầy lên cùng Cha của Thầy, cũng là Cha của anh em, lên cùng Thiên Chúa của Thầy, cũng là Thiên Chúa của anh em*” (Ga 20:17).

Như vậy các biến cố tử nạn, Phục sinh và về cùng Chúa Cha đã nằm trong hoạch định ngàn đời của Thiên Chúa, trong đó, Lên Trời hay lên cùng Cha là đích điểm của Mầu Nhiệm Vượt Qua: Qua tử nạn, đến Phục sinh; qua Phục sinh ở trần gian, đến việc “Về Với Thiên Chúa Cha” trong đời sống Thiên Chúa vĩnh cửu.

Và không chỉ về với Cha, mà còn tham dự vào quyền năng, uy quyền của Thiên Chúa Cha trong Nước Ngài. Thánh Phaolô trong thư gửi giáo đoàn Ephêso xác quyết uy quyền của Chúa Giêsu là vương quyền, là **Vua Vũ Trụ**: *“Đến thời viên mãn, Thiên Chúa qui tụ mọi loài trong trời đất dưới quyền một thủ lãnh là Đức Kitô”* (Ga 1:10), và là **Vua Lịch Sử Cứu độ**: *“Thiên Chúa đặt tất cả mọi sự dưới chân Đức Kitô và đặt người làm đầu toàn thể Hội Thánh”* (Ga 1:22).

Như thế, giải thích của người Mẹ trên đây với cậu con trai út chắc là không sai lạc giáo lý: Lên trời là về cùng Chúa Cha và ái mộ những sự ở trên trời, chính là yêu mến, khát khao cho chính mình cũng được về với Thiên Chúa Cha trong vương quốc Chúa Giêsu.

Để hiểu thấu đáo mầu nhiệm vượt qua nơi Chúa Giêsu, và giải thích được như thế, chắc chắn người Mẹ này cũng đã kết hiệp với Chúa Giêsu cách chí thiết để sống mầu nhiệm vượt qua của chính mình: Được Thiên Chúa sinh ra trong đời, vượt qua sự ràng buộc, sự nô lệ của tội lỗi nhờ ơn tái sinh nơi giếng nước rửa tội; vượt qua những rào cản là những hấp dẫn của “những sự dưới đất” đồng thời chấp nhận mất mát là tử nạn với Đức Kitô; vượt qua cuộc tử nạn hằng ngày để phục sinh tại thế nhờ cuộc sống siêu thoát và kết hiệp; và cuối cùng, chờ ngày vượt qua đời tạm này mà lên trời, mà về cùng Thiên Chúa Cha trong cuộc sống vĩnh cửu.

Thực tế là một thách đố to lớn đối với đời sống vượt qua của Kitô hữu công giáo, ở mọi thời, nhất là thời này, khi giá trị các sự ở dưới đất này đang nổi loạn đòi chiếm ưu thế trong đời sống các gia đình: tiện nghi vật chất thẩm định giá trị nhân bản nên phải đưa đòi cho bằng chị, bằng em; người người khôn ra đang thụ hưởng những hiệu quả của một nền văn minh mà không cần nghĩ đến hậu quả thì ta đại gì mà phải khép mình trong lời mời gọi của Tin Mừng! Buổi sáng thật tĩnh lặng, may ra nếu có, thì cũng chỉ mấy phút trong giờ kinh nguyện ngắn ngủi, sau đó là chuyện cơm áo gạo tiền làm cho cả ngày đời phải loay xoay toàn chuyện dưới đất.

Thiết nghĩ, Chúa Giêsu biết rõ cái căn tính phạm phụ tục tử trong mỗi con người, nên Ngài đã bàn giao công cuộc cứu thế vĩ đại của Ngài cho Chúa Thánh Thần, Đấng Bảo Trợ. Tưởng là Chúa Thánh Thần không nói gì, làm gì, nhưng Ngài đang nói tất cả, kể cả đối với những người đang cố quên sự hiện diện của Ngài; Ngài đang làm tất cả, kể cả đối với những người tránh né sự hướng dẫn, chỉ đạo, hay sự can thiệp tài tình của Ngài. Ngài soi sáng cho chúng ta việc “phải làm”. Ngài không soi sáng cho chúng ta việc “thích làm”. Cho dù có đôi khi ta vẫn đọc kinh *“cúi xin Chúa sáng soi”* trước những công việc ta thích làm cho danh ta cả sáng, hoặc cho “những sự dưới đất” được thành công, thì Chúa Thánh thần khôn ngoan vẫn dẫn dắt chúng ta nhận ra khuôn mặt thật của sự dối trá trong lòng mình.

Nhờ Chúa Thánh Thần, mà thực tế thách đố kia không còn đáng lo ngại nữa, và đời sống tín hữu thật sự cảm nghiệm được ơn Ngài tác động-sáng soi hướng dẫn đời mình hướng về “những sự trên trời”, “ái mộ những sự trên trời”, chắc ăn hơn.

Và chỉ khi nào thực sự “ái mộ những sự ở trên trời”, thì có thể nói, chúng ta mới thực hiện nổi lời di chúc của Chúa Giêsu: *“Thầy đã được trao toàn quyền trên trời dưới đất. Vậy anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần, dạy bảo họ tuân giữ mọi điều Thầy đã truyền cho anh em. Và đây, Thầy ở với anh em mọi ngày cho đến tận thế.”* (Mt 28:18-20)

Đây không phải là lời di chúc để thừa hưởng một quyền bính, nhưng là một chuyển giao đặc nhiệm quan trọng trong chương trình của Thiên Chúa Cha: qui tụ mọi loài dưới quyền thủ lãnh của Chúa Giêsu Kitô, để mọi loài chung hưởng Tình Yêu vô biên và ơn cứu chuộc vĩ đại hơn tội lỗi con người.

Nhiệm vụ đặc biệt ấy không chỉ trao ban cho các tông đồ, mà còn cho tất cả chúng ta hôm nay: Giới thiệu Chúa Giêsu Kitô cho mọi người để họ đón nhận chính Ngài qua bí tích rửa tội và dạy họ tuân giữ mọi điều răn của Ngài để được về với nguồn cội yêu thương và hạnh phúc vĩnh cửu là Thiên Chúa. *“Dạy họ tuân giữ mọi điều Thầy đã truyền cho anh em”* đồng nghĩa với việc anh em tuân giữ mọi điều Thầy đã truyền để họ thấy mà ngợi khen Cha ở trên trời, vì gương sáng là lời giảng dạy tốt nhất.

Thực vậy, thời đại này người ta không tin người rao giảng, người ta chỉ có thể tin người sống lời rao giảng của mình. Vì thế, đòi hỏi tinh thần thoát tục và gương sống “ái mộ những sự trên trời” đối với những chứng nhân trở nên cấp thiết hơn bao giờ hết.

Và không nên trách cứ ai, nếu họ dựa vào tiêu chuẩn “dính bén với các sự dưới đất” mà đánh giá cao thấp giá trị của người tông đồ Chúa hôm nay. Có thể nói việc “dính bén với các sự dưới đất” của một chứng nhân gây nên việc phản tác dụng truyền giáo cách nguy hiểm, vì không những làm cho người ta không tin vào cuộc sống mới trong Nước Thiên Chúa, mà còn là cái cớ để người ta tin vào cuộc sống hiện tại này hạnh phúc hơn: cứ lao mình vào những chuyện dưới đất, như người rao giảng chuyện trên trời đã lao.

Ôi thật nguy hiểm và thiệt hại cho công cuộc của Chúa Giêsu biết bao nếu chúng ta không sống tinh thần của Ngài trước khi loan báo Ngài cho mọi người.

Mừng Chúa Giêsu Lên Trời, một cơ hội cho mỗi tín hữu tự kiểm lại lòng yêu mến Chúa trên hết mọi sự, tự kiểm lại lòng khát khao với cuộc sống vĩnh cửu đời sau, tự kiểm lại mức độ dính bén với các sự dưới đất, và nhất là tự kiểm lại hiệu quả làm chứng cho Chúa Giêsu, cho Nước Thiên Chúa của mình trong cuộc đời.

Mẹ Maria chắc chắn là mẫu gương “ái mộ những sự trên trời” hơn cả và loài người chúng con. Mẹ cũng là mẫu gương “chứng nhân Chúa Kitô” thật sống động vì lòng Mẹ luôn hướng về Nước của Thiên Chúa. Xin Mẹ cầu thay nguyện giúp cho chúng con sống mẫu nhiệm vượt qua của đời mình, nhờ kết hiệp với cuộc vượt qua của Chúa Giêsu, noi gương Mẹ chí thánh - cho chúng con xứng đáng hưởng hạnh phúc trong Vương Quốc của Chúa Giêsu, con chí ái của Mẹ - cho cuộc sống chúng con thực sự trở nên lời rao giảng Thiên Chúa cho mọi người.

A men.

Tác giả: PM. Cao Huy Hoàng